

Film på vej

I Mexico City planlægger instruktøren Juan Luis Buñuel (søn af Luis Buñuel) en filmatisering af "Rebellion of the Hanged", om den mexikanske revolution i 1910. Romanen er skrevet af B. Traven, den sagnomspundne forfatter til "Tre mand søger guld".

Blandt flere muligheder har Steven Spielberg kastet sig over filmatiseringen af J. G. Ballards berømte roman "Empire of the Sun" om japanernes invasion af Shanghai under 2. verdenskrig set igennem en lille drengs øjne. Filmen indspilles i det fjerne østen samt Europa med bl.a. John Malkovich og Miranda Richardson.

Samtidig producerer Spielbergs Amblin Entertainment, i samarbejde med Walt Disney Productions, film i London, nemlig *Who Framed Roger Rabbit?* I filmen, der kombinerer live-action og animation, medvirker Bob Hoskins, Christopher Lloyd og Joanna Cassidy. Instruktør er Robert Zemeckis.

I Toronto, Canada, har Norman Jewison netop færdiggjort en ny film, *Moonstruck*. Hovedrollerne spilles af Nicolas Cage og Cher.

Quiz

ved Peter Hirsch

Kosmorama-quizen skal naturligvis denne gang handle om dansk film – men vel at bemærke ikke i 1980'erne.

Vi skal tilbage til de år, hvor dansk film måske manglede et og andet i teknisk og kunstnerisk henseende, men hvor danske film havde *noget* – noget som dansk film i 80'erne nok har kunnet misunde dem, nemlig . . . Ja, rigtigt gættet – et publikum.

Nå, men det gælder altså om at gætte de kunstnere, der er beskrevet i nedenstående rubrikker. Jo flere oplysninger, desto nemmere – og desto færre point:

Det er ti år siden vi sidst så Sidney Poitier på det hvide lærred, nu vender han tilbage med *Little Nikita*, der er instrueret af Richard Benjamin og optaget i San Diego og Los Angeles for Columbia Pictures.

I Hollywood har kompromisløse Martin Ritt været igang med en ny film: *Nuts*. Foran kameraet har ingen ringere end Barbara Streisand, Richard Dreyfuss, Karl Malden og Maureen Stapleton befundet sig.

Der Himmel über Berlin er navnet på den nye Wim Wenders film. Den er naturligvis indspillet i Berlin og blandt de medvirkende ses Peter Falk og Bruno Ganz.

Om alt går vel vil Sophia Loren og Marcello Mastroianni kunne ses i deres tiende film sammen. Det bliver i et Peter Bogdanovich projekt: *Saturday, Sunday and Monday*.

For fem år siden måtte Ivan Passer opgive James Cagney og William Hurt projektet *The Eagle of Broadway*, grundet Cagneys dårlige helbred. Nu er ideen imidlertid taget op af Barry Levinson, og han er ved at se sig

	10 point	5 point	2 point	1 point
1	Han fødtes 23.10.1902 og døde 24.9.1955	I debutfilmen ofrede han sine fortænder for Benjamin Christensens ubønhørlige krav om realisme	Han lancerede udtrykket "Uhyggen breeder sig" og han sang "Åh, jeg er så glad i dag"	Som Jammerherren fik han sit seriøse gennembrud, men hans populæreste roller var som Panserbasse og Far
2	Hun var født under navnet Olsen 31.12.1897 og døde 22.5.1952	Hendes ex-mand iscenesatte hende i en Kjeld Abell-film	Men hendes populæreste roller var som Hansy Hansen, Sylvia Grøn og frøken Møller	Hun sang "Minderne har man da lov at ha"
3	Han fødtes 21.9.1887 og døde 23.6.1965	Hans bror spillede grundtvigiansk gårdejer i en Dreyer-film	Han spillede selv Balder Svane-mose, Valdemar Bardetenfeldt og Kejser Franz Joseph	Men allermest elsket blev han, når han sang "Min bedste ven var indianer, han blev den sidste Mohikaner"
4	Han fødtes 1.7.1926 og døde 24.5.1962	Hans bror skrev manuskript til film usandsynlig frit efter Hans Egede Schack	Han selv sang "Jeg er forelsket, jeg er faldet for en lækker bil"	Han spillede Alex Alexander, Henry Hamber og en dyreimitator med hang til løgn og løvebrøl
5	Han fødtes under navnet Pedersen 14.7.1894 og døde 17.3.1966	I sin debutfilm sang han "Skal vi nappe et stykke med lev'rpostej, Fiderullalej, hos mig?"	Siden spillede han skrædermester P. Vibberup, Harry og klog mand	Hans søn debuterede i rollen som sin far som barn (!) og spillede siden styrmand Karl-sen
6	Han fødtes 18.5.1926 og døde 4.9.1980	Hans søster spillede Lillepers hårdt prøvede skolelærerinde gennem en årrække.	Han sang "Kom kun frem lille pus, hvem er ræd for Tilicus?"	Blandt hans mange roller husker vi i flæng Donna Lucia, Ib, Celestin og Leopold
7	Hun fødtes i den by som endnu i dag bærer hendes navn 25.6.1909	Hendes datter spillede dobbeltrolle for de blå husarer og gjorde for nyligt en ende på den kroniske uskyld.	Hun selv spillede jomfru Sørensens, jomfru Anna og adskillige flere opvakte jomfruer.	Hun sang "Jeg har elsket dig så længe, jeg kan mindes."
8	Han fødtes 2.2.1913 og døde 31.10.1985	Han sang "Der er alt for mange søde pi'r i Danmark"	Han spillede Jens Langkniv, Ib og Eisenstein	Hans søn gik i faderens fodspor i 80'erne som følelsesmæssigt afsporet ungdom.

om efter skuespillere til rollerne som forfatteren Damon Runyan og sladderspalte-skribenten Louella Parsons, to af de personligheder fra 20'ernes New York som filmen vil omhandle.

Danmark

27/11 1987 er allerede nu fastlagt som premieredato for *Kampen om den røde ko*. Dette det 3. udspil fra Jarl Friis Mikkelsen og Ole Stephensen, er som titlen lader ane et forsøg på en folkelig farce inden for den danske folkekomedietradition, der kan føres tilbage til Morten Korch filmene, Friis Mikkelsen og Stephensen står denne gang selv for instruktion med assistance fra en teknisk instruktør. Som tidligere er der Kærne Film der producerer og Regner Grasten der distribuerer.

Et betydeligt mere ambitiøst projekt er filmatiseringen af Martin Andersen Nexø's delvist selvbiografiske roman *Pelle Erobreren*. Det er en ganske stort anlagt sag, der er en co-produktion imellem Per Holst Film, Det Danske Filminstitut, Svensk Filmindustri og Det Svenske Filminstitut. Filmen er nu i post-produktionsfasen, og forventet premieredato er 2. juledag. Instruktør er Bille August, og i hovedrollerne som Pelle og hans far ses Pelle Hvenegaard og Max von Sydow.

Til september forestår Per Holst/Kærne Film distributionen af en anden interessant Danmarkspremiere, nemlig den dansk/svensk/norske co-produktion *Hip Hip Hurra*. Det er en biografifilm om skagensmaleren Peder Severin Krøyer, instrueret af Kjell Grede. Optagelserne har til dels fundet sted on location i Skagen, og i de store roller som Krøyer og hans hustru ses Stellan Skarsgård og Pia Vieth.

En anden jule-premiere bliver Li Vilstrups *Negerkys og skumbananer*. Denne ungdomsfilm, der produceres af Metronome, handler om de to skolepiger Nana og Conny fra vidt forskellige miljøer, som begge dagdrømmer om en ny og anderledes tilværelse. Pigerne spilles af de to debutanter Katharina Dauscha og Lise Steffensen.

Filmen om Emma er arbejdstitlen på den film Søren Kragh-Jacobsen er i gang med. Handlingen er henlagt til 30'ernes Danmark, og der fortælles om en pige, der en dag tager et drastisk skridt for at opnå sine forældres opmærksomhed. Hovedrollen spilles af Line Kruse og produktionsselskabet Metronome forventer premiere vinter 87/88.

Med sit næste filmprojekt *Rejsen til Amerika* har Jon Bang Carlsen endnu engang forladt sin særlige form for dokumentarisme til fordel for en spillefilm. Filmen, der også har titlen *Time Out*: hovedparten af dialogen er på engelsk, handler om en ung mands odysse til Amerika, på jagt efter en ukendt far. En stor del af den efter sigende ret spændende historie er henlagt til Lordsburg i New Mexico (destinationen for Diligencen i John Fords berømmede western). Den unge mand

spilles af Alan Olsen, og i rollen som en ung pige han møder i det USA filmen skildrer på godt og ondt, ses Patricia Arquette (søster til Rosanna Arquette). I spidsen for en række amerikanske medvirkende står dansk/amerikaneren Nina Van Pallandt. Filmen er en co-produktion imellem Gunnar Obel, Nordisk Film, Filminstituttet og sidst men ikke mindst Substralmillionæren Hans Schmidt, som har skudt 1 mill. kr. i projektet. Han var emne for Jon Bang Carlsens drama-dokumentariske *En rig mand*. Man håber, at filmen er klar til en 2. juledags premiere.

TV, Perry Mason & Co.

Flere gamle tv krimiserier er i nye filmversioner ved at finde vej til biograferne. En af de første bliver *Dragnet '87* efter 50'ernes berømteste amerikanske politiserie, den halvseriøse, semidokumentariske *Dragnet* om en flink, hårdtarbejdende politidetektiv i Los Angeles. Han og serien havde en fortid i radioen, og en filmversion blev det også til dengang (1954), produceret og instrueret af hovedrolleindehaveren Jack Webb. Serien kørte oprindeligt 1951-59 men blev genoptaget 1967-70, hvor året blev tilføjet titlen – *Dragnet '67*, etc. – ligesom i den nye film, der dog næppe skal tages ganske alvorligt, idet Dan Aykroyd spiller en hovedrolle og også selv har skrevet med på manuskriptet. Lovrigt medvirker Tom Hanks, Christopher Plummer og Alexandra Paul, instruktion Tom Mankiewicz.

Også tv's gamle mesterdetektiv, sagføreren Perry Mason, er vendt tilbage, dog i sit rette element, på skærmen, og i sin rette figur, Raymond Burrs omfangsrige korpus. Perry sikrede på tv 1957-66 at forbrydelse ikke betalte sig (i dansk tv 1960-64) og han havde da allerede udfoldet sine talenter i Earle Stanley Gardners romaner siden 1933 og i 12 år i en radioserie.

"Nej" – kunstpause – "den skyldige sidder ikke på anklagebænken" – kunstpause – "men" – Perry vender sig mod tilhørerpladserne – en mand springer op og løber mod udgangen – "deri!" Den er sikker hver gang, anklageren Hamilton Burger må atter bide i det sure æble og den uskyldigt anklagede græder af glæde.

Den nu endnu mere imponerende Burr, der i år runder de 70, har ikke mistet sin skarp-sindighed med alderen og er nu i gang med en serie af tv-film om Perry, der fortsat assisteres af Barbara Hale som den bekymrede sekretær ("Men, Perry . . .") med det forundrlige navn Della Street. Til gengæld må vi nøjes med detektiven Paul Drakes søn, idet William Hopper døde i 1970.

Dansk tv viser to af de nye tv-film denne sommer og har også købt seks af de gamle sort-hvide serieepisoder, bl.a. en med Robert Redford som helt grøn, *The Case of the Treacherous Toupee*, fra 1960, hvor historien lægger op til at han er den skyldige. Men al-

lerede før filmdebuten i 1961 var han en sød dreng, så når episoden ses i dag kan man ikke rigtig få sig selv til at mistænke ham.

Nu vi er ved tv – så har Franco Zeffirelli netop meldt sig med sit første tvfilm-projekt nogensinde: Bibelen fra ende til anden.

Peter Risby Hansen

Døden på internationale larvefødder

Den 23. februar 1987 var Imperial-biografen rammen om en af de mere usædvanlige "danske" filmpremierer, nemlig gallaverdenspremieren på Sven Hazel filmatiseringen *Døden på larvefødder*. Der er officielt tale om en amerikansk/engelsk co-produktion, men langt hovedparten af finansieringen er dansk. Optagelserne fandt sted i Jugoslavien og instruktøren er anglo/amerikaner. Rollelisten er selvsagt tilsvarende international.

Få dage inden verdenspremieren havde der været pressemøde, hvor forfatteren Sven Hazel, instruktøren Gordon Hessler, producenten Just Betzer og filmkomponisten Ole Høyer var tilstede. Det var første gang i en længere årrække at ex-patrioten Sven Hazel trådte frem for en større offentlighed i Danmark, og det var guf for den talrigt fremmødte formiddagspresse. Et af de første spørgsmål til Hazel lød således: "Hvad er det for en orden du har på – og hvad får man den for?" "Det er den finske Løveorden, man får den for at slå nogle andre mennesker ihjel!" lød det dramatiske svar. Med variationer over dette tema forløb resten af pressemødet.

Just Betzer og Sven Hazel on location

Hazel er forståeligt nok en kontroversiel person i Danmark, for igennem hele 2. verdenskrig kæmpede han på tysk side. Hans drøm var at gøre karriere i militæret, og som ganske ung havde han forsøgt sig i garderhusarregimentet. Det viste sig imidlertid hur-

tigt ikke at være stedet for en knægt fra arbejderklassen. I 1937 drog han så til Tyskland og blev indrulleret i værnemagten. Tyskland var det nærmeste udland og det betød ikke meget for den (selverklæret) naive unge mand hvilket land han tjente, bare han blev soldat. To år senere var han så i krig, det havde han til gengæld ikke regnet med – ”ingen bryder sig jo om, at der bliver skudt på én”. Allerede i 1940 forsøgte han derfor at desertere. Det mislykkedes og sammen med forbrydere og politiske afvigere blev han sendt med et strafferegiment til den morderiske østfront, og det var oplevelserne her, der kom til at danne baggrund for det senere forfatterskab.

Nu mere end 40 år efter krigen har Sven Hazel 14 krigsromaner bag sig, og de er udkommet i 105 lande i et samlet oplag på 55 millioner. Det litterære forbillede er Erich Maria Remarque og budskabet er det gammelkendte om at ”krig er helvede” tilsat en god del action. Allerede for ti år siden så den danske producent Just Betzer det filmiske potentiale i Hazels bøger og han opkøbte derfor filmrettighederne. Da Wolfgang Petersens succes med *Ubåden* (1981) viste, at nu var det amerikanske publikum for alvor modent til film, der ansuede krigen fra et tysk synspunkt, var vejen banet for at sætte gang i produktionen af *Døden på larvefodder*. Salget af Panorama Film til det norske Media Vision A/S gjorde muligt for Betzer at tilvejebringe 90% af det \$4,5 mill. store budget, og han allierede sig derefter med en anden dansk producent, Benni Korzen, med base i New York. I Jugoslavien, hvor der tidligere er blevet produceret krigsfilm som *Jernkorset* og *Kellys helte*, fandt man egnede locations, faciliteter, krigsmateriel samt et rimeligt omkostningsniveau.

I en stil der minder om en skønsom blanding af Peckinpahs *Jernkorset* og en dansk *Soldaterkammerater*-film fortælles der om, hvorledes det 27. panserregiment, et af Hitlers strafferegimenter, er på selvmordstogt langt bag de russiske linier. Udover panserslagene og den megen action er vægten dog lagt på spillet imellem strafferegimentets modvillige soldater, og i rollerne som Porta, Legionæren og Lillebror ydes der farverigt spil af henholdsvis Bruce Davison, David P. Kelly og Jay O. Sanders. Som de nazi-officerer som mændene hader næsten mere end den russiske fjende ses David Carradine og Oliver Reed i beskedne ”gæsteroller”. Ole Høyer der tidligere har leveret musik til andre af Just Betzers udenlandske produktioner, har dennegang begået et rigtigt stort symfonisk score, der buldrende understøtter krigshandlingerne, og ellers indeholder en række nydeligt ramte pasticher, bl.a. et lille tema der lyder som alle de tyske slagere man kan komme i tanke om.

Under pressemødet sad instruktøren, Gordon Hessler, ganske upåagtet hen – så

det var ikke vanskeligt at få en sludder med denne meget engelske, meget kultiverede og en smule tilbageholdende gentleman som man havde svært ved at forbinde med hans voldsomme skrækfilm fra 60'erne og 70'erne såsom *Varulvens dødsdøl* og *Syre sletter alle spor*. Hessler blev født i Tyskland af en dansk far og en engelsk mor og voksede op og gik på college i England. Som 22-årig drog han til USA, her lærte han filmmidiet at kende til bunds via dokumentarfilmarbejde. Siden fik han kontrakt med Universal, hvor han blev assistent for Alfred Hitchcock, først som story editor på *Alfred Hitchcock Presents* og siden som instruktør og producer på *The Alfred Hitchcock Hour*. Efter disse seriers ophør har han instrueret en hob spillefilm og TV Movies Of The Week. Mange mener dog at Hesslers Magnum Opus er *Sinbads gyldne rejse* fra 1973, en veloplagt eventyrfilm med effekter af Stop Motion troltmanden Ray Harryhausen. Gordon Hessler sender ofte en venlig tanke til den meget produktive periode i de tidlige 70'ere, hvor han arbejdede i engelsk film: ”Det var en aktiv tid og vi havde det sjovt dengang – siden er budgetterne blevet mindre og arbejdstiden længere.” *Døden på larvefodder* er en håndværksmæssigt forsvarligt instrueret sag og Hessler er derfor også engageret til instruktionen på fortsættelsen, *Glemte af gud* (også en Hazel roman), der er i støbeskeen.

I Variety kaldes *Døden på larvefodder* for et ”surefire video item”, og den ruller da også netop i disse dage henover det danske sommerland i ikke færre end 2.000 udlejningskassetter.

Peter Risby Hansen

Filmpriser 1987

Også i år har der blandt filmfolk været skellet til en lang række filmpriser, og i år som alle tidligere år har langt den overvejende prestige og indirekte økonomiske gevinst ligget i tildelingen af en:

Oscar

The Academy of Motion Picture and Sciences uddelte den berømmede pris for 59. gang, og hovedpriserne gik til *Platoon* for bedste film og Oliver Stone for bedste instruktion. Paul Newman har uden held været nomineret syv gange tidligere, så i år gad han ikke møde op – det skulle han dog nok have gjort alligevel, for denne gang lykkedes det ham at få prisen som bedste skuespiller takket være rollen som Fast Eddie Felson i *Det handler om penge* (og det er jo lige hvad det gør!). Bedste kvindelige skuespiller blev den døvstumme Marlee Matlin for præstationen i *Kærlighed uden ord*. Woody Allen blev tildelt en Oscar for bedste original-manuskript (*Hannah og hendes søstre*), i lighed med tidligere år var Allen ikke selv tilstede, han

vil langt hellere spille klarinet på Manhattan, Sidste år modtog veteranen Don Ameche en æresoscar, og den gik i '87 til Ralph Bellamy. Ameche og Bellamy fik i 1983 deres comeback sammen i *Bossen og bumsen*, og så kan man vel ikke være bekendt at give den ene uden også at . . .

Stella

Stella er The British Academy of Film and Television Arts nære slægtning til Oscar, og den britiske Academy Award gik denne gang til: *Et værelse med udsigt* for bedste film, Woody Allen for bedste instruktion, af *Hannah og hendes søstre*. Bedste skuespiller blev Bob Hoskins for rollen i *Mona Lisa*. Bedste skuespillerinde var Maggie Smith for rollen i *Et værelse med udsigt* (var det ikke en birolle?). Bedste fremmedsprogede film blev Kurosawas *Ran*, som briterne åbenbart må have set med en del forsinkelse. Hvert år uddeles akademiet et æresmedlemskab og den heldige vinder var Federico Fellini.

Bodil

På 38. år uddeler Filmmedarbejderforeningen Bodil statuetten opkaldt efter et af vore nationale klenodier, skuespillerinden og instruktøren Bodil Ipsen. Bedste film blev *Flamberede hjerter* og bedste instruktør Helle Ryslinge for denne film. Michael Falch blev bedste skuespiller takket være rollen i *Mord i mørket*. Bedste skuespillerinde var Kirsten Lehfeldt fra *Flamberede hjerter*. *Mit liv som hund* gik med prisen for bedste europæiske film, og bedste ikke-europæiske d.v.s. amerikanske film var *Hannah og hendes søstre*.

Robert

I Danmarks Filmakademi faldt medlemmernes afstemning i år således ud, at Robert prisen for bedste film/instruktion gik til *Flamberede hjerter*/Helle Ryslinge. Bedste skuespiller blev Torben Jensen i *Flamberede hjerter* og bedste skuespillerinde Kirsten Lehfeldt ligeledes i *Flamberede hjerter*. Som bedste udenlandske film blev valgt *Mit liv som hund*.

Medens vi er i Danmark så har Sammenlutningen af Danske Filmkritikere, en sammenslutning af filmkritikere på tværs af disses medier, for 20. år i træk holdt afstemning om årets bedste biografpremierer samt de 3 bedste premierer i tv-biografen. Sammenlutningen uddeler ingen pris (det skulle da lige være en kop koldt vand og et varmt håndtryk) men her er resultatet af stemmeafgivningen:

De 10 bedste biografpremierer i 1986:

- 1) *Hannah og hendes søstre* (amerikansk, instr. Woody Allen)
- 2-3) *Offeret* (svensk, Andrej Tarkovski)
- 2-3) *Mit liv som hund* (svensk, Lasse Hallström)

- 4) *Efter fyraften* (amerikansk, Martin Scorsese)
- 5) *Bitter høst* (tysk, Agnieszka Holland)
- 6) *Ginger og Fred* (italiensk, Federico Fellini)
- 7) *Brevet til Brezhnev* (engelsk, Chris Bernard)
- 8) *Flamberede hjerter* (dansk, Helle Ryslinge)
- 9) *Elsk mig* (svensk, Kay Pollak)
- 10) *Betty Blue* (fransk, Jean-Jacques Beineix)

De tre bedste premierer i tv-biografen i 1986:

- 1) *Måneskinsarbejde* (engelsk, Jerzy Skolimowski)
- 2) *Den officielle historie* (argentinsk, Luis Puenzo)
- 3) *Hvem er det, der synger?* (jugoslavisk, Slobodan Sijan).

Guldbagge

En jury valgt af det Svenske filminstituts forvaltningsråd uddeler hvert år fem Guldbagger. Disse priser gik i år til: *Offeret* for bedste film, Suzanne Osten for bedste instruktion (*Brødrene Mozart*). Bedste skuespiller blev Erland Josephson for *Amorosa* og *Offeret*. Bedste skuespillerinde blev Stina Ekblad for *Amorosa* og *Ormens väg på hälleberget*. Den 5. pris gik til fotografen Jörgen Persson.

César

L'Académie des Arts et Techniques du Cinéma har i denne omgang givet César prisen til Alain Cavaliers *Thérèse* for bedste film, Cavalier modtog også prisen for bedste instruktion. Bedste skuespiller blev Daniel Auteuil i filmen *Jean de Florette*. Bedste skuespillerinde var Sabine Azéma i filmen *Mélo*. Som bedste udenlandske film faldt valget på Jean-Jacques Annauds *Rosens navn*. En af de mere særprægede César priser der gives er prisen for bedste filmplakat, og den gik til *Betty Blue*.

Peter Risby Hansen

Quiz-svar

1. Ib Schønberg
Debutfilmen var *Heksen*, hvor Schønberg spillede middelalderlig munk minus fortænder. Udtrykket "Uhyggen breder sig" stammer fra *Panserbase* - det samme gør sangen "Åh, jeg er så glad i dag". "Jammerherren" er et af subjekterne i *Afsporet*.
2. Liva Weel
En af sangene i hendes jubilæumsrevy hed netop "Ih, hvor bli'r jeg Olsen" - med en hentydning til alle de ting, der kunne få Olsen op i Liva. Kjeld Abell-filmene var *Tu' briller på*, som syntes helt glemt i dansk filmhistorie. Hansy, Sylvia og frk. Møller optræder i hhv. *Odds 777*, *De blå drenge* og *Frøken Møllers jubilæum*. Sangen om minderne, "Glemmer du", er fra *Odds 777*.

3. Peter Malberg
Broderen er Henrik Malberg, der fik sit livs ønskerolle som Gamle Borgen i *Ordet*. Balder, Valdemar og Franz Joseph møder vi i hhv. *Hans onsdagsveninde*, *Der var engang en gade* og *Sommer i Tyrol* (hvor Malberg synger "livet er nu engang så.."). Cowboy-visen "Jeg har min hest, jeg har min lasso" er fra *Det gamle guld* og synges i duet med Poul Reichhardt.
4. Kjeld Petersen
Hans bror er Bent Grasten, filmen *Fantasterne*. Sangen "Vognen og mig" er fra *Det var på Rundetårn*. Alex Alexandersen, Henry Hamber og imitatoren (ved navn Max Maximilius Maximus) er fra hhv. *Vi er allesammen tossede*, *Poeten og lillemor* og *Løgn og Løvebrøl*.
5. Osvald Helmuth
Debutfilmen var *En fuldendt gentleman* og blev indledningen til et længere samarbejde med ASA, som netop var etableret af Alice O', Lau jun. og Henning Karmark. (Da kontrakten var underskrevet, noterede producenterne i Osvalds gæstebog "Vi ved, at dagens underskrift vil fremme Firma ASA's drift". Det kom til at slå til). Skræddermester (og bankdirektør) P. Vipperup møder vi i *Ebberød Bank* (som Osvald selv iscenesatte) Harry i *Harry og kammertjeneren* og den kloge mand i *Den kloge mand*. Frits Helmuth spillede rollen som sin far som lille vesterhavsdræng i indledningssekvensen i *Blåvand melder storm*.
6. Dirch Passer
Søsteren er Kirsten Passer. Sangen om "tilicus" er naturligvis fra *Reptilicus* - filmen hvis titel ikke måtte nævnes i filmstudiet sidenhen. Overtrædelse af forbudet kostede efter sigende øl til hele holdet. Filmen har sneget sig ud på videohylderne under titlen *Dus med uhyret*. Donna Lucia, Ib, Celestin (som også hedder Floridor) samt Leopold er fra

hhv. *Charles tante*, *Gøngehøvdingen*, *Frøken Nitouche* og *Sommer i Tyrol*.

7. Marguerite Viby
Datteren er Susse Wold, berømt for bl.a. *Hurra for de blå husarer* (dobbeltrolle) og *Den kroniske uskyld* (så kom vi alligevel ind i firserne). Jomfru Sørensen er fra *Sørensen og Rasmussen*, jomfru Anna er *Den opvakte jomfru* efter PH's manuskript. Hendes kendingsmelodi "Jeg har elsket dig, så længe, jeg kan minde" er fra *Mille, Marie og mig*.
8. Poul Reichhardt
Sangen om Danmarks søde pi'r er fra *En sømand går i land*. Jens Langkniv, Ib og Eisenstein møder vi i hhv. *Jens Langkniv*, *Dronningens vagtmester* og *Flagemusen*. Sønnen er Peter Reichhardt, som brød igennem i *Zappa*.

Ny årgang til dansk film.

Grundlovsdag med udsigt til ny filmlov var der præsentation af afgangsfilm på Filmskolen. En ny generation lagde billet ind på dansk films fremtid, og der er da også oplagte talenter på bedding. 1987-afgangsfilmene må siges at være en ubetinget succes for Henning Camres hårde, professionalistiske linie.

De senere års filmskolefilm vidner om en langt højere kunnen end før den stramme linie blev indført. Selvfølgelig er mange af filmene en spillet med musklerne overfor producenterne. Det forekom mig dog helt usmageligt og synd for de andre elever, at producenten Per Holst møvede sig ind i scenen og fremhævede den eneste dokumentariske produktion *Du skal sgu være lykkelig* af Eva Bjerregaard på de andres bekostning. Den viser - godt set - nogle pars forberedelser til kirkebryllup og festen derpå (jvf. Jørgen Vestergaards *Til døden skiller Jer ad* og *Den store dag*). På mig virkede filmen (lige som Vestergaards film) direkte misantropisk. Ret beset er vi alle latterlige i tomme ritualer, hvis de betragtes som sådan (bladr f.eks. i en årgang af hvilket som helst fagforeningsblad) og hvem er ikke pinlig til en familiefest i vor vestlige kultur? Næ, overraskelserne lå i fiktionens filmene - eksperimenter er definitivt out! Her residerede ekstremerne.

Klippeleven Jesper W. Nielsen havde lavet en simpel og fantastisk velfungerende fabel, *Ligusterkrigeren*, om en lille dreng (Christoffer Groth Andersen - et undsmukt naturtalent), der fra sin japanske drømmehave lokker naboen (Henning Jensen) væk fra svømmepølen og ind i sin samurai- og Kung Fu-krig. En formodet fjendehær, der sløret passerer krattet, viser sig at være et par småpiger, som i mødrenes kjoler er ude at promenerer med et par dukkevogne, og i forbi-farten konstaterer: „De leger krig - hvor er de barnlige". Manden bliver så grebet af le-

